

SVATÝ
J U D A T A D E Á Š,
VELKÝ POMOCNÍK
V TĚŽKÝCH
ZÁLEŽITOSTECH

Vydaly
Školské sestry O. S. F.
Praha-Vinohrady, Korunní 4

Nihil obstat.

Antonín Melka, censor ex offio.

No: 12.466.

Imprimatur.

Episcopalis
Ordinariatus Budvicii- Bohemorum,
die 21. Decembris 1923.

* Simon, Episcopus.

Svatý Juda Tadeáš byl rodný bratr apoštola Jakuba Mladšího. Byl tedy syn Kleofášův a Marie (zvané Kleofášovy), sestry Marie Panny. Jako Jakub Mladší sluje i Juda Tadeáš ve svatém evangeliu »bratrem« či zkrátka příbuzným Páně. Byl ženat a měl několik dětí; když však stalo se k němu slovo Páně, opustil rodinu a šel za Spasitelem. V evangeliích objevuje se jen jednou u sv. Jana, kde táže se Krista, loučícího se při poslední večeři a slibujícího, že opět se zjeví těm, kdož jej budou milovati a přikázání jeho zachovávat: »Pane, co se stalo, že se hodláš zjevití nám a ne světu?« Nato Spasitel odpovídá, obraceje zřetel od marně očekávaného království pozemského ke království duchovnímu: »Miluje-li kdo mne,

slovo mé zachovávatí bude a Otec můj bude ho milovati, i přijdeme k němu a příbytek u něho si učiníme«. (Jan 14, 22, 23.)

Ústní podání vypravuje, že Juda Tadeáš hlásal Krista pohanským národům nejprve v Judsku, Samařsku a potom v Armenii, Syrii, Arabii, Mesopotamii a Persii. Když pak se vracel do vlasti, zemřel smrtí mučednickou někde ve Fénicii, buď v Bejrutě nebo v Aradě. Jeho svaté tělo bylo přeneseno do Říma, kde je uctíváno v chrámě sv. Petra. Jeho svátek se slaví 28. října.

VELKÝ POMOCNÍK V TĚŽKÝCH ZÁLEŽITOSTECH.

Již od nejstarších dob býval sv. Juda Tadeáš vzýván jako pomocník ve zcela zvláštních, beznadějných záležitostech. Tisícera vyslyšení dokazují, že pobožnosti, konané na přímluvu světcovu, vy-mohly nápadná a zázračná vyslyšení v takových případech, kde podle lidských úsudků každá naděje se zdála marnou.

Jak se nám sděluje ve zjeveních sv. Brigity, jež sama napsala, naznačil jí božský Spasitel, aby se utíkala vždy s velikou důvěrou o pomoc k sv. Judovi Tadeáši. »A zdá se,« dodává jistý duchovní, »jako by Spasitel chtěl tohoto apoštola, jehož čest trpěla, že nosil jméno apoštola zrádce, povznést tím, že těm, kteří trpí vnějšími útlaky, teprve tenkrát přispívá ku pomoci, když se byli obrátili v modlitbě k sv. Judovi Tadeáši.« Ano, ti, kteří se osmělili urážeti čest světcovu, byli za to citelně potrestáni. — Sv. Juda zjevil jisté zbožné paní, že Bůh sám nařídil, aby byl nápomocen těm, kteří své útočiště k němu berou v nouzi a v opuštěnosti.

Jistý církevní spisovatel dokazuje, že be se našlo mezi stiteli svatého Judy velmi málo těch, kteří by nebyli zakusili okamžité pomoci a úlevy ve svých nemocích, v nejtěžších pronásledováních, v zakořeněných zlých navyklostech, ano i v pochybnostech, v úzkostech a zármutku, pomluvě, chudobě, nouzi a v jiných záležitostech, kde veškerá pomoc lidská zklamala.

Skvělý příklad úcty k tomuto apoštolu dal nám velký světec Bernard z Clairvaux, který po celý život vroucně uctíval ostatky sv. Judy Tadeáše a umíraje žádal, aby mu byly po smrti vloženy na prsa a tak aby byl pochován, aby, jak řekl, ani ve smrti nebyl bez toho, který mu za života byl mocným ochráncem jeho nevinnosti a pomocníkem ve všech nesnázích«.

V St. Märgen v bádkém Černém Lese jest poutní místo s kaplí, zasvěcenou svatému Judovi Tadeáši. V létě tam přichází mnoho poutníků zblízka i z dále, zvláště z Freiburgu. Také kněží tam slouží mši sv. buď na poděkování, nebo aby prosili za přispění. Než byla kaple znovu opravena, bylo v ní na stěnách viděti mnoho votivních dárků. Na jedné z nejnovějších votivních tabulí lze spatřiti kněze s lidem, děkujícím světci za pomoc. Tento obraz naplní důvěrou k sv. apoštolu každé zarmoucené srdce. Neboť »důvěra při modlitbě je zázračná«, praví ctihodná Kateřina Emerichová. Je také možno konati ke cti tohoto světce devítidenní pobožnost, dát sloužiti k jeho

poctě mše sv., postiti se nebo konati jiné dobré skutky, též navštěvovati kostely a kaple jemu zasvěcené.

DOBŘÝ RÁDCE V TĚŽKÝCH ZÁLEŽITOSTECH.

Těm, kteří se utekou o pomoc k svatému Judovi, bude zajisté velmi užitečno, dají-li k jeho cti nějakou almužnu, nebo vykonají-li nějaký skutek milosrdenství, neboť nic nám tak nezabezpečuje pomoci Boží a přímluvy svatých, jako skutky milosrdenství. Kolik velkých podivuhodných milostí vymůže na př. sv. Antonín svým ctitelům, když mu přislíbí chléb pro chudé! Blahoslavení milosrdní, neboť milosrdenství dojdou. Jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno. »Chceme-li si něco od Boha vyprositi, užíjme nejmocnějšího prostředku — modlitby — provázené nějakým skutkem milosrdenství,« praví sv. Lev. Svatý Řehoř Nazianský píše: »Milosrdní mají klíče k pokladům Božích milostí.« Lefré, zbožný kněz, vypravuje: »Přišli ke mně čas-

těji různí lidé, kteří stáli na pokraji zoufalství. Užili nejrůznějších prostředků, aby vybředli, ale marně. Řekl jsem jim: Buďte milosrdní! A když se řídili tímto napomenutím, dosáhli vyslyšení svých modliteb. Milosrdným pomáhá Pán Bůh v každé nouzi.«

Tuto odměnu přislubuje Písmo svaté ústy proroka Isaiáše: »Budeš-li se rozplývat štědrostí k lačnému, a duši ztrápenou-li uspokojíš: tehdy vzejde v temnotě světlo tvoje, a ze tvé tmy bude jako o polednách« (Is. 58, 10). To znamená jinými slovy: Je-li milosrdný člověk v nouzi a v soužení, takže mu odnikud nezáří záblesk světla, ba ani nejnepatrnější jiskérka naděje, bývá od Boha potěšen; temnoty soužení se náhle promění ve světlo štěstí, v jas poledne. Velmi často jsou naše utrpení trestem za hříchy; když však Boha usmiřujeme almužnou, odníma tresty, nebo je alespoň zmírňuje. Žádný skutek lásky není v Písmě sv. tolik ceněn a doporučován jako právě almužna. Ta patří ke skutkům, které nejlépe pomáhají k usmíření božské spravedlnosti.

Anděl s nebe jednou řekl, že almužna vysvobozuje od smrti, shlazuje hříchy a působí, že docházíme milosrdenství a věčného života (Tob. 12, 9). 'Duch sv. potvrzuje tuto výpověď', když praví: »Oheň hořící uhašuje voda, a almužna shlazuje hříchy« (Sir. 3, 32). »Otevřte chudým svou ruku, aby vaše smírná oběť byla dokonalá.« Sv. Petr praví, že milosrdenství je jako záclona, která zastírá naše hříchy. Božský Spasitel dí ve svatém evangeliu: »Spíše almužnou dejte to, co jest uvnitř, a hle, všecko vám bude čisto« (Luk. 11, 41). Když prorok Daniel oznamoval králi babylonskému trest boží, dal mu radu, aby své hříchy odkál almužnou a skutky milosrdenství. Kterýsi církevní učitel píše: »Kdyby nebylo chudých, nemohlo by býti odpuštěno tak mnoho a tak těžkých hříchů.« Chudí jsou lékaři našich duševních ran. Nikdy nemůžeme dáti chudým tolik, kolik od nich dosahujeme, neboť za kousek chleba, který jim podáme, vydají nám vstupenku do nebe. »Dávej chudým, dojdeš do nebe,« praví svatý Metoděj. Proto musíme milovati chudé.

Slyšme sv. Vincence z Pauly: »Kdo může změřiti lásku Syna božího k chudým? Sám volil pro sebe stav chudoby, chtěl býti otcem chudých a řekl výslovně, že na vše, co jsme učinili chudým, tak pohlíží, jako bychom to prokázali jemu samému.

Sluší se tedy, abychom milovali chudé, spatřovati v nich samého Krista a tak si jich vážili, jako Kristus sám.«

My všichni jsme žebráky před Bohem. Vše, co máme, jest almužna, kterou jsme obdrželi od Boha, a jsme šťastni, když nás Bůh uzná za žebráky, neboť potom dostaneme více. »Aby však Bůh nás uznal za své žebráky,« praví sv. Augustin, »musíme i my znáti své, t. j. konati skutky milosrdenství.« Z vlastností božích nás nejvíce dojíhá nekonečné jeho milosrdenství. Je-li duše ozdobena touto vznešenou cností, bdí nad ní Bůh jako starostlivá matka. V čas potřeby posílá jí legie svých andělů na pomoc a zahrnuje ji svými milostmi. Nekonečně milosrdný Bůh miluje všechny, kteří jsou ozdobeni pláštěm milosrdenství. Spatřuje v nich své milé dítky, své tvory, kteří jsou mu

podobni. A věru, jest to něco velkého a krásného, býti podoben Bohu v jeho věčném milosrdenství! Milosrdní lidé umírají zpravidla dobrou smrtí, i když byli velkými hříšníky. Zkušenost mnohých svatých potvrzuje, že hříšníci, kteří rádi dávali almužnu, neodejdou z tohoto světa nesmíření s Bohem. — Kterýsi světec praví: »Nikdy jsem nespatri, aby milosrdný člověk skončil špatnou smrtí.« Mnozí by byli bývali ušetřeni zoufalství a samovraždy, kdyby byli konali skutky milosrdenství. Zmíněný již kněz Lefré žádal jednou při večerním kázání nejnešťastnějšího ze svých posluchačů, aby vykonal skutek milosrdenství, příslibuje, že mu Bůh pomůže. Příštího rána přišel k němu jakýsi pán a vyprávěl: »Včera večer byl jsem onen nejnešťastnější na vašem kázání. (A ukázal mu provaz, který u sebe měl, aby si jím vzal život.) Poslechl jsem vaší rady, vhodil jsem něco peněz do misky chudým a cítil jsem se všecek jako změněn. Nyní však prosím, abych se mohl vyzpovídati, pak budu opět šťasten.« Ó, kolik je boháčů, kteří

se při svém bohatství cítí nešťastni! Necht dávají bohatě almužnu a budou šťastni.

Ani nejblahoslavenější P. Maria, která je tak mocná, nemůže zachrániti nemilosrdných. Sv. Brigita prosila jednou Matku Boží velmi vroucně za umírajícího hříšníka, ale nebyla vyslyšena. Ptala se nejblahoslavenější Panny, proč této duše nezachránila, a obdržela odpověď: »Nenašla jsem v jeho životě ani jediného milosrdného skutku, který bych byla mohla Bohu přinést.« Vkládejme své skutky milosrdné do rukou Mariiných a jistě nám za ně vyprosí u Boha mnoho milostí. Kdo zasívá milosrdenství, klidí zázraky. Kdo se přičiní, aby přiměl umírajícího hříšníka vykonati ke cti P. Marie skutek milosrdenství, uzří na vlastní oči nejpodivuhodnější obrácení. Kolik duší by mohlo býti takto zachráněno! V den soudu bude božský Spasitel zvlášť milostivě souditi milosrdné.

Sám řekl jednou sv. Kateřině ze Sieny, že tam neskryje žádného skutku milosrdenství. Almůžna chrání duše před pekem. Obzvláště doporučují se misijní al-

mužny, jež jsou Bohu velmi příjemny, ježto jsou pomůckou ke spáse duší. Sv. Otec Lev XIII. velmi doporučoval takovou almužnu. Přispívejme rádi těm misijním domům, kde se vychovávají a vzdělávají mladíci na kněze — misionáře. Kardinál Manning praví: »Mezi bohumilými skutky skutkem nejlepším jest výchova a vzdělání na kněze, tohoto božského nástroje pro mnoho duší.« Učí tomu také zkušenost, že velkých milostí od Boha dosahují ti, kteří ubohým duším přispívají ku pomoci. Blahoslavená Panna Maria poradila ve zjevení P. Alfonsu Corteskému, aby svá těžká pokušení obětoval za ubohé hříšníky. Časné i věčné jejich štěstí leží v našich rukou, jsme-li milosrdni.

MODLITBY

POBOŽNOST KE CTI SV. APOŠTOLA JUDY TADEÁŠE, PATRONA UTISKOVANÝCH.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Sv.
Amen.

U. Bože, ku pomoci mé vzezři!

R. Pane, k spomožení mému pospěš!

U. Sláva Otci i Synu i Duchu Sv.

R. Jakož bylo na počátku i nyní i vždy-
cky i na věky věkův. Amen.

1.

Ó slavný apoštole Tadeáši! Připomínám ti onu šťastnou hodinu, ve které jsi začal Boha z celého srdce milovati a je-
mu výhradně sloužiti, a prosím tě vrouc-
ně, vyžádej i mně na Bohu milosti, abych
i já konečně začal konati dobré, v něm
pokračoval a šťastně dokonat. Amen.

Otčenáš . . . Zdrávas . . . Sláva Otci . . .

2.

Ó chvályhodný svatý Tadeáši! Připomínám ti hlubokou pokoru a vědomí tvé vlastní ubohosti, pro které jsi se ve všem vůli boží ochotně podroboval a prosím tě z hloubi srdce, abys mi na Bohu vyžádal pravého poznání sebe, pevné důvěry v Boha a úplné srovnalosti mé vůle s nejvyšší vůlí boží.

Otčenáš . . . Zdrávas . . . Sláva Otci . . .

3.

Obětovný svatý Tadeáši, který jsi odumřel sám sobě i všem náklonnostem k pomíjejícím statkům světa, vypros mi na Bohu síly, abych umřel samolásce a ctižádosti a zanechal nezřízených náklonností k časným věcem a tak jich užíval, abych věčných neztratil.

Amen.

Otčenáš . . . Zdrávas . . . Sláva Otci . . .

4.

Laskavý příbuzný Páně, svatý Tadeáši! Připomeň si zvláštní přednost, žeš úplně daroval své srdce Bohu, aby jím

vládl, a vyžádej mi, prosím tě, na Bohu té milosti, abych i já mu věnoval své srdce bez výhrady, tak aby Ježíš budoucně byl a zůstal jeho Králem!

Otčenáš... Zdrávas... Sláva Otci . . .

5.

V nebi oslavený svatý Tadeáši! Vzpomeň si na poslední city svého srdce, na svatý svůj odchod z tohoto slzavého údolí a na radosti, jichž požíváš v nebi, a vyžádej mi, prosím tě pokorně, abych, posílen jsa sv. svátostmi, přijal ochotně smrt z rukou božích na usmíření za své hříchy. Také tě prosím, abys mi přispěl v posledním boji ku pomoci, abych neutrपěl zkázy na své duši a po blažené smrti stal se hodným patřiti s tebou tváří v tvář na Nejsvětější Trojici.

Amen.

Otčenáš... Zdrávas... Sláva Otci . . .

MODLITBA K SV. JUDOVÍ VE ZVLÁŠTNÍCH ZÁLEŽITOSTECH.

Ó sv. Judo Tadeáši, blízký příbuzný Krista Pána, Vykupitele našeho, apoštole

a mučedníku, slavný ve cnostech a v zá-
zracích, věrný a rychlý přímluvce všech
svých ctitelů, mocný patrone a pomocní-
ku v beznadějných záležitostech, k tobě
volám z hloubi srdce svého a prosím po-
korně tebe, jenž jsi byl obdařen zvláštní
milostí přispívati těm, kteří jsou zbaveni
téměř vší naděje: přispěj mi v této po-
třebě a nesnázi ku pomoci, neboť u lidí
bych ji marně hledal. Ujišťuji tě a slibuji,
ó sv. Judo, že té milosti a toho dobródiní
nezapomenu, co živ budu, a že tebe, ja-
kožto obzvláštního a velikého patrona
před světem budu chváliti a velebiti:

Amen.

U. Oroduj za nás, sv. Judo Tadeáši!

R. Abychom hodni učinění byli zaslí-
bení Kristových.

Modleme se!

Ó Bože, jehož dobrota a milosrdenství
jsou nesmírné, nakloň milostivě ucha
svého k modlitbám svých sluhů a slu-
žebnic a propůjč všem, kteří Tě jménem
Tvého apoštola Tadeáše nábožně vzý-
vají, aby jeho přímluvou dosáhli radost

ného vyslyšení svých proseb, pro Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

DEVÍTIDENNÍ POBOŽNOST K POCTĚ SV. JUDY TADEÁŠE.

Modlitba přípravná.

Ó svatý Judo Tadeáši, apoštole a příbuzný Ježíšův, Mariin a Josefův, pozdravuji tě po Největším Srdci Ježíšovu! Tímto Srdcem chválím Boha a děkuji mu za všechny milosti, kterých ti udělil. Tímto Srdcem prosím tě pokorně, shlédni útrpně na mé ubohé modlitby a neoslyš jich, aby má důvěra v tebe nebyla zahanbena; ty pak, jemuž Bůh propůjčil milosti pomáhati lidem v beznadějných záležitostech, přispěj mi ku pomoci svou mocnou přímluvou! Pomoz mi, abych mohl velebiti neskonale milosrdenství boží! Po celý svůj život chci ti býti vděčen a zůstanu tvým horlivým ctitelem dotud, dokud ti nebudu moci vzdáti pokorné díky v nebi.

LITANIE K SV. JUDOVÍ TADEÁŠI.

(K soukromé potřebě.)

Pane, smiluj se nad námi!
 Kriste, smiluj se nad námi!
 Pane, smiluj se nad námi!
 Kriste, uslyš nás!
 Kriste, vyslyš nás! -
 Otče, s nebes Bože, smiluj se nad námi!
 Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se
 nad námi!
 Duchu svatý, Bože, smiluj se nad námi!
 Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad
 námi!
 Svatá Maria
 Svatá Boží Rodičko
 Svatá Panno Panen
 Královno všech svatých
 Svatý Judo Tadeáš
 Pravý příbuzný Ježíšův, Mariin
 a Josefův
 Chvályhodný apoštol
 Statečný apoštol
 Oslavený apoštol
 Pravý následovníku Ježíšův
 Milovníku sv. chudoby

Oroduj za nás!

Vzore pokory
 Obraze trpělivosti
 Lilie nevinnosti
 Plamene božské lásky
 Hvězdo svatosti
 Nádobo božské milosti
 Svědku víry
 Velký divotvorce
 Postrachu pekla
 Sloupe církve svaté
 Útěcho zarmoucených
 Útočiště hříšníků
 Pomocníku trpících nouzi
 Mocný přímluvce
 Zvláštní patrone v beznadějných
 záležitostech
 Laskavý pomocníku a ochránce
 svých ctitelů

Oroduj za nás!

Ježíši Kriste, smiluj se nad námi!
 Pro zásluhy sv. Judy Tadeáše, tě prosíme,
 me, uslyš nás!
 Pro jeho pokoru a trpělivost, tě prosíme,
 vyslyš nás!
 Pro jeho kázání a učení, tě prosíme, vy-
 slyš nás!
 Pro jeho zázraky, tě prosíme, vyslyš nás!

Pro jeho slavnou mučednickou smrt, tě
prosíme, vyslyš nás!

Beránku boží, jenž snímáš hříchy světa,
odpusť nám, Pane!

Beránku boží, jenž snímáš hříchy světa,
uslyš nás, Pane!

Beránku boží, jenž snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás! Otčenáš . . .

Modleme se:

Vzývám pokorně tvou vznešenost a všemohoucnost, milosrdný Bože a Spasiteli, a ježto jsme nábožně vzývali sv. Judu Tadeáše, tvého vyvoleného apoštola a blízkého příbuzného, prosíme tě, abychom pro jeho slavné zásluhy a mocnou přímluvu dosáhli milosti tvého božského požehnání. Amen.

(Jak bylo zjeveno sv. Gertrudě, působí svatým velikou radost, když pro ně chválíme Boha a děkujeme mu za jejich milosti a přednosti. Sv. Gertruda viděla v nebi mnohé duše, které byly tak oslaveny jako sv. Bernard. Divila se tomu ve-

lice, neboť tyto osoby nevykonaly nikdy na zemi takových skutků. Ale bylo jí zjeveno, že se činíme účastnými zásluh svatých, když pro ně Boha chválíme a děkujeme mu za milosti, které obdrželi. Proto nechť ctitelé sv. Judy Tadeáše modlí se hodně a často toto díkyčinění; světec jim to bohatě odmění.)

CHVÁLA A DÍKUČINĚNÍ.

Ó nejsladší Pane Ježíši Kriste, ve spojení s nevýslovnou chválou v nebi, kterou Nejsvětější Trojice sama se oslavuje, a která od ní se vylévá na tvé požehnané člověčenství, na Marii Pannu, na všechny anděly a svaté, chválím, zvelebuji a blahoslavím tě a děkuji ti za všechny milosti a přednosti, jichž jsi propůjčil svému vyvolenému apoštolu a blízkému příbuznému, Judovi Tadeášovi. Prosím tě, račiž mi pro jeho zásluhy a na jeho přímlovu uděliti své milosti a přispěti v každé nouzi ku pomoci, zvláště však síliti a ochrániti mne v hodině smrti proti nepříteli mé spásy. Amen.

MŠE SVATÁ K POCTĚ SV. JUDY TADEÁŠE.

Nic nepůsobí svatým větší radosti, jako když k jejich poctě obětujeme mši svatou. V těžkých záležitostech je možno dáti sloužiti 9 mší sv. k jeho uctění nebo alespoň býti přítomen devíti mším sv. Sv. Anselm tvrdí: »Jediná mše sv., již jsme byli nábožně přítomni za života, více prospívá, než zůstaviti tolik, aby bylo za nás po smrti slouženo tisíc mší sv.«

OBĚTOVÁNÍ.

Věčný Otče, přináším ti tuto svatou oběť k tvé větší cti a chvále s takovou láskou, pokorou a nábožností a s takovým úmyslem, s jakým Ježíš Kristus, tvůj přemilý Syn a nejvyšší velekněz, sám sebe ti obětoval, zvláště k větší oslavě a blaženosti sv. Judy Tadeáše, jakožto díkůčinnění za všechny jemu udělené milosti, za mé časné i věčné blaho. Amen.

Vše, co v této knížce je obsaženo, podrobujeme zcela rozsudku římskokatolické církve a její nejvyšší hlavě.

Upozornění. V těžkých utrpeních možno přislíbiti sv. Apoštolu, pomůže-li že z vděčnosti k němu budeme šířiti jeho úctu upozorňováním na tuto knížečku (rozšíříme určitý počet těchto knížek). Jest to též působivý prostředek státí se hodným jeho pomoci.